

3 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024

† Κυριακὴ ΙΖ' Λουκᾶ (τοῦ Ἀσώτου).

Εύτροπίου, Κλεονίκου, Βασιλίσκου τῶν μαρτύρων. Θεοδωρήτου
ἱερομάρτυρος.

΄Ηχος πλ. β', ἔωθινὸν ζ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ο ιερεύς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμόν, λέγων οὕτω.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρβιν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδαις τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὅδατα. Άπὸ
ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ο ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο
ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἔξαγαγεν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία
ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡταν ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλω τῷ Θεῷ μου ἔως ὅπαρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀνομοί, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ ἥλιοις ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

὾τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἴστωμεν Στίχους ί', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀγαστάσιμα ζ' καὶ τοῦ Τριωδίου ἴδιόμελα β' εἰς γ'.

Τίχος Πα

N ^{Πα} ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε

ει σα α α κου ου σο ον μου Δ ει σα κου σο ο ον μου
 Ku v οι i i ε Π Ku οι ε ε κε κρα ξα προ ος
 σε ε ει σα α α κου ου σο ον μου προσχες τη φω νη η η
 η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου Σ εν τω κε
 κρα γε ναι αι με προ ος σε ε Π ει σα κου σον μου Ku v v
 v οι i i ε Π
K^{Πα} α τεν θυν θη τω η η η προ ο ο σε εν χη η
 μου Δ ως θυ μι i α α μα α ε νω ω ω πι
Κε o o o ον σον Σ ε ε παρ σι iς των χει ρω ω ων μου
 θυ σι α ε ε ε σπε ε ε οι i νη η η Δ ει
 σα κου σον μου Ku v v οι i i ε Π
Θ^{Πα} ου Ku οι ε φυ λα κην τω στο μα τι i μου και
 θυ v ραν πε οι o χης πε οι τα χει λημουν Π
M^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
 πο νη οι i ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
 τι i αις Π

Σ Πα uv αν θωποιεσερ γα ζο με νοιςτην α νο μι ι αν

και ου μη συνδυ α α σωμε τα των ε κλεκτων αυτων π

Π Πα αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τωτην κε

φα λη ην μ8 π

Ο Πα τι ε τι και η προ σεν χη μουενταιευ δο

κι αις αν των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυτων π

Α Πα κουσονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ

πι σθητα ο στα αυτων παρατον Α αδην π

Ο Πα τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλμοι

οι μου Δι ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην

μου π

Φ Πα ν λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λωντων ερ γα ζο με νωντην α νο

μι αν
Π ε σου ουνται εν α μφι βλη στρωαν των οι α μαρτω
 λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα
 ζε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κραξα φω νη μου
 προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

E ^{Πα} κ χε ω ε νω πι ον αν του την δε η σι ιν
 μου ^Δ την θλιψιν μου ε νω πι ον αυτου α παγ γε λω ^Δ
E ^{Πα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
 συ ε εγνωστας τρι βους μου

E ^{Πα} ν ο δω ταν ^δ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
 ψαν πα γι δαμοι

K ^{Πα} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε
 βλε πονκαι ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με

A ^{Πα} πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ
 ζη τω αντηνψ χη ην μου

E Πα κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω αντων

P Πα ρο ο σχεσπρος την δε η σι ινμου ο τι ε τα πει

νω θηνσφοδρα

P Πα ν σαιμε εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου τοῦ
ἐξομολογήσασθαι

N Πα ι κην ε χων χρι ι στε την κα τα του Α δου εν τω

Σταυ ρω ω α νη η η η λθες

θα να του ου ου κα α α θη η με ε ε νους συ

να να στη ση ης σε α αν τω ο εν νε κροι οις ε

λε εν θε ε ε ρος

κει ου φω ω τος παν το δν υ ν να α α με

ε Σω ω ω τηρ ε λε ε η σο ον η η η

μας

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὗ Δ φ αν τα α πο

δωω ω ως μοι

Πα η με ρον ο χρι στος θα να α α το ο ον πα α

τη σας Δ φ κα θως ει ει ει πε εν α νε ε ε ε στη

Κε και την α α γα αλ λι α α α σιν τω ω κο σμω

ω ω ω ε δω ρη η σα α α α το ι να παν τες κρα αν

Πα γα ζο ον τες τον ν ν μνον ου ου τως ει ει πω ω ω

μεν Π η πη γη της ζω ης το α προ σι το ον φως

Παν το δυ ν ν να α α με ε Σω ω ω

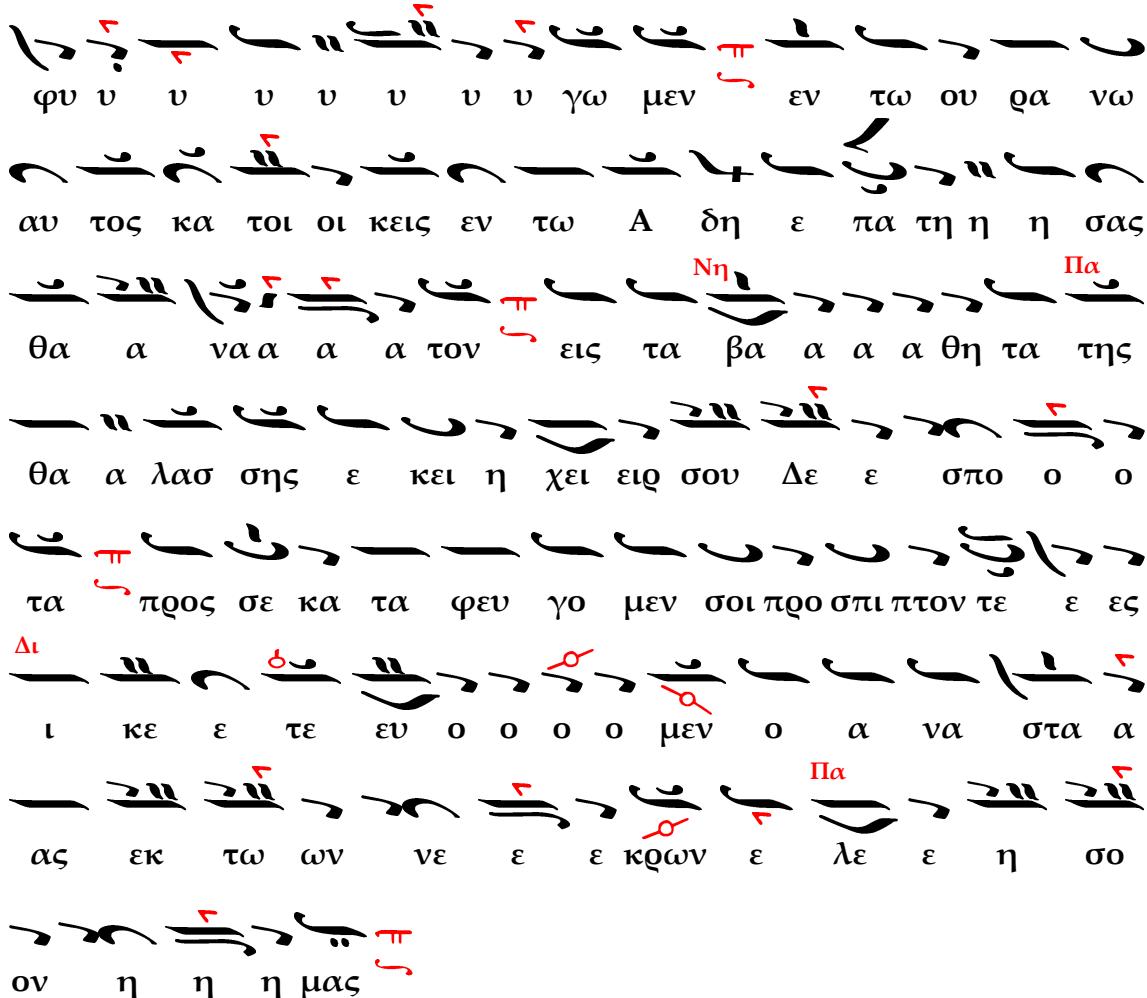
τηρ ε λε ε ε η σο ον η η η μας

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκένραξά σοι, Κύριε· Κύριε Δ φ ει σα κρσον

τη ης φω νη η η ης μη

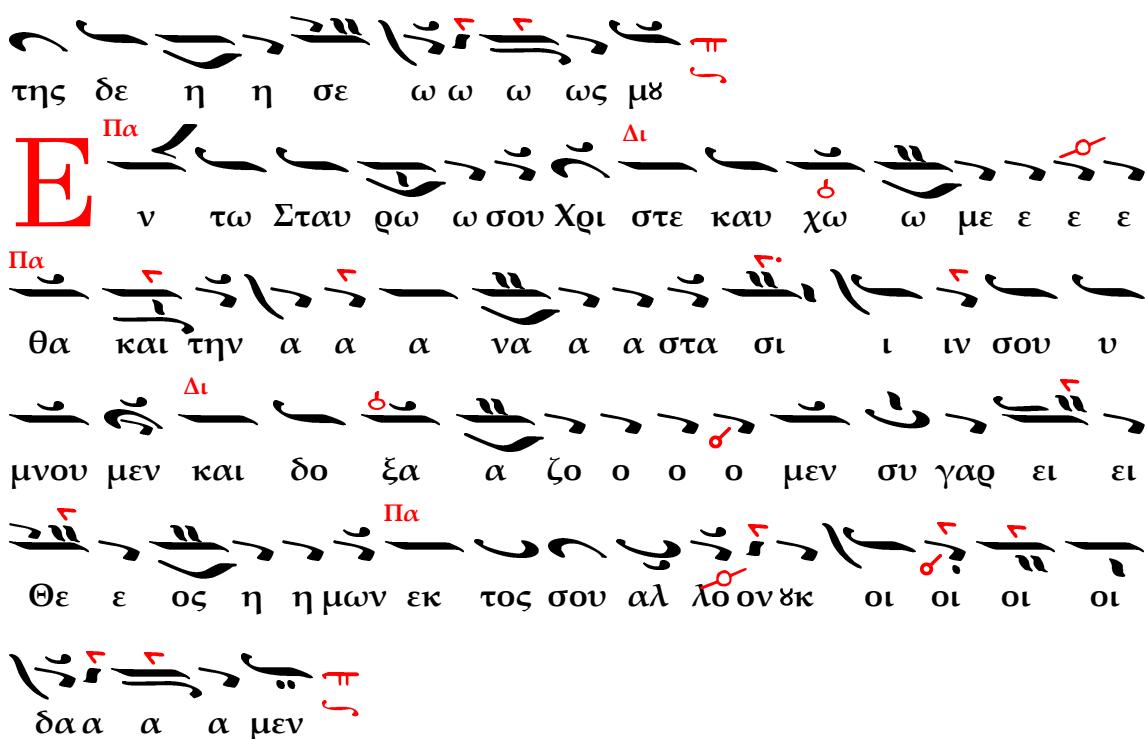
Πα ε ε Κν ρι ι ε τον ο ο ον τα εν πα α

ση η η τη η κτι ι ι σει α μαρ τω λοι οι που

Ἐτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὕτα σου προσέχοντα εις την φωνην

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται Δ
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν
Πα Δι
ι α παν τος εν λο γου ντε ες τον Κυ ν
Πα
υ ν ρι ι ι ι ον υ μνου ου ου ου ου μεν την α
κε
να α στα σι ιν α α αυ του σταν ρο ον γα αρ
Πα
υ πο μει ει ει να ας θα να τω θα α να ατον ω ω ω
λε ε ε ε σε

Στίχ. ζ'. Ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχὴ μου Δ
ο

ε πι ι ι τον Κυ ν ρι ι ι ον
Κε
ο ξα τη δν να α α α μει σου Κυ ν ρι ι ι
Πα
ε Α ο τι κα α τη ηρ γη η σας τον το κρα τος
κε
ε ε ε ε χο ον τα τον ου θα να α α α του α
α νε ε και νι ι ι σας η μα α δι α α α τον
Μ Δι
ου ου Στα αν ρον ου ου σον δω ρον ου ου με ε ε
Πα
νο ος η η η μιν ζω ω η ην και α α φθαρ

σι ι ι ι αν

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωῖας μέχρι νυκτός ἀπὸ φυλακῆς πρωῖας ελ πι σα τω I σρα ηλ ε πι ι ι τον Ku
 ν οι ι ι ον
H τα φη σου Ku οι ι ε τα δε σμα α α
του ον A α α δου συν τρι ψασα α α δι ε εο
 οη η η η ξεν η εκ νε κρων α να α α α
 στα α α α σις τον κοσμον ε φω ω τι σε Ku οι ι ε
δο ο ο ξα α α σοι

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου.

Πα φ

Στίχ. η. Ὄτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ εκ πα σω ων

των α νο μι ω ων α α α αυ τον
E ις α να μαρ τη τον χω ραν και ζω η ρα αν ε
 πι στε ε ε εν θην γε ω σπο ρη η η σα α
 ας την α α μαρ τι ι ι αν τη δρε πα νη ε

θε οι ι σα τ8ς στα χν ας της α με ε λει ει ει ας
 και δραγ μα των ε στοι βα σα πρα ξε ων μ8 τας θη
 η μω ω νι ι ας **υ** ας και κα τε ε στρω σα 8χ α
M **Πα**
 λω νι ι ι της με ε τα νοι οι οι οι ας **υ** αλλ
M
 αι τω σε τον προ αι ω νι ον γε ωρ γο ον η μων
Πα
 Θε ε ον **υ** τω α νε μω της φι λε ευ σπλαγ χνι ι
 ας **υ** α πο λικ μι σον το α χν ρο ον των ε ε ε ερ
 γω ω ω ων μ8 **υ** και σι ταρ χη σον τη ψυ χη η
M **Πα**
 μ8 την α α α φε ε ε ε σιν **υ** εις την 8 ρα
 νι ον σ8 συγ κλει ον με α πο θη κη ην και σω ω ω ω
 σο ο ο ον με **υ**

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν **χ**
π

παν τες οι οι λα α α οι **υ** καὶ πάλιν τὸ αὐτό:
π

Εἰς ἀναμάρτητον χώραν, ...

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
 τοῦ Κυρίου **π** **χ** με ε νει εις τον αι ω ω ω ω να **υ**

E Πα πι γνω μεν α δελφοι τ8 μυ στη φι ι 8 την
 δν ν ν να α α α μιν π τον γαρ εκ της α μαρ
 τι ι ι ας προς την πα τρι κη ην ε ε στι ι
 αν α να δρα μο ντα Α σω ω τον Υι νι ον
 ο πα να γα θος Πα τηρ προ η παν τη σα ας α σπα α
 α α ζε ε ε ε ται π και πα λιν της οι κει ει α ας
 δο ο ο ξης χα φι ζε ται τα γνω φι σμα α τα π και μν
 στι κη ην τοι οις α α νω ε πι τε λει ει ει ει
 ε εν φροσ συ ν ν νην π θυ ων τον μο ο σχον το ον
 σι τε εν τον ι να η μεις α ξι ως πο λι τευ
 σω ω με ε θα π τω τε θυ σαν τι φι λαν θρω ω πω
 Πα α τρι π και τω εν δο ξω θυ μα α τι τω σω
 τη φι τω ων ψυ χω ω ω ων η η η η μων π

Ἄχος Δι Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι νι ω και
 A γι ι ω Πνε ε εν μα τι Δ

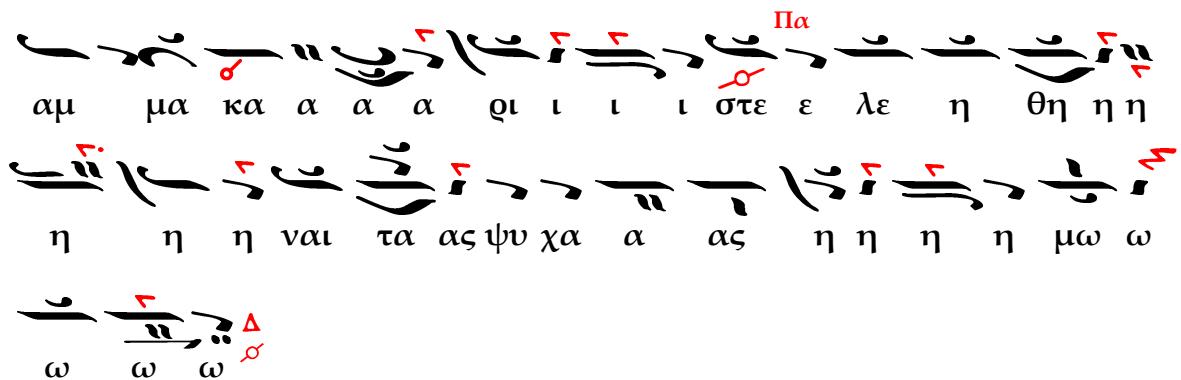
Ω Δι πο ο σω ων α γα α θων Δι ο α α α α α
 θλι ι ι ι ι ος Δι ε μαν το ον ε στε ε ε οη
 σα Δι ω ποι α α ας βα α α σι λει ει ας Δι
 ε ξε ε πε ε σα Δι ο τα λαι αι πω ρο
 ος ε ε ε γω Δι τον πλουν τον η να λω σα ο ο
 ον περ ε ε ε ε λα α α α βον Δι την εν το
 λην πα α α ρε ε ε βην Δι οι οι οι οι οι μοι
 τα α λαι αι να ψυ ν χη η η Δι τω πυ ρι τω αι
 αι ω ω νι ω Δι λοι πο ον κα τα α α δι κα α
 ζε ε ε ε σαι Δι δι ο προ τε λας βο η η η
 σον χρι ι στω ω ω τω Θε ε ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω Δι ως τον α σω τον δε ε ξαι αι με
 νι νι ον Δι ο Θε ε ο ο οσ και αι ε λε ε
 η η η σο ο ο ο ον με Δι

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἅγιος Ἄπων Πατέρας

K Πα αι αι νυ ν υνκαι α α ει και εις τους αι αι ω ω
 ωναστων αι ω ω νων α α α μην

T Πα ις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι α α α Πα α
 ρθε ε ε νε τις μη α νυ ν μην σει ει σου τον α λο
 ο ο χε ε εν τον το ο ο ο κον ο γαρ α χρο
 νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας γι ος μο ο νο γε ε
 νης ο αν τος εκ σου ου της α α α γνη η ης προ ο
 η ηλ θεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ
 σει Θε ε ε ο ο ος ν πα α αρ χων και φυ σει γε
 νο ο με ε νος α ανθρωω ω πος δι ι η η η
 η μας ουκ εις δν α α δα α προ σω ω ω απων τε
 μνο ο με ε ε νος αλλ εν δν α α δι ι φυ
 ν σε ε ων α συγ χυ ν τως γνω ω ω ρι ζο ο
 με ε ε ε νος αν το ον ι ι κε τε ευ ε σε μην πα

* * *

Είσοδος. Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον
εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γεόν, * καὶ ἄγιον
Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
αἰσίαις, * Γεί Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἔξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ὕχος Δι θ

Φ

ως ι ι λα α δο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τά
8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σά 8 8 χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δν ν ν σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
ν ν μν 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα γι νι ο

ο ον και αι Α α^υ α γι ο ον Πνε ε ε ε εν μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι δοι οι οις ν ν μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι αις ει γι νι ε ε Θε ε ζ
 ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Και φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Ἄχος Δι Θ

O κυ ν οι ος ε βα σι ι λευ σεν Δ εν
 πρε πει αν ε νε δν ν σα το Δ

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

O κυ ν οι ος ε βα σι ι λευ σεν Δ εν
 πρε πει αν ε νε δν ν σα το Δ

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

O κυ οι ος ε βα σι ι λευ σεν Ζ εν πρε πει
 αν ε νε δν ν σα το ο ο Δ

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἵερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἔκαστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο ἱερεύς: Ὄτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γενέσιῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμήν.

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἴτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἔλεησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλεησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο ιερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Ο Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενού καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Αναστάσιμον.

ΤΗΧΟΣ ΔΙ Θ

T ^{Δι} ην α να στα σι ι ιν σου χρι στε Σωτηρ Αγ γε
λοι υ μνου σιν εν ου ρανοις και η μα ας τους ε πι γη ης
κα τα ξι ω σον ^{Δι} εν κα θα ρα καρδι α σε ε δο ξα
ζειν ^Θ

Ἐτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἀμήν,

τὸ δὲ Ἀμήν ἔστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν ^{Δι} και πε ρι ε ζω σα το ^{Δι}

P ^{Δι} u λας συν τρι ψα χαλ κας και μο χλους του Α δου ου συν

θλα σας ως Θε ο ο ος παν το δυ να μος γε νος αν θρω

πων πε πτω κος α νε στη σας ^Θ δι α του το και η

μεις συ μφω νω ως βο ω μεν ο Α να στας εκ των νε κρων Κυ

— — — — —
οι ε δο ξα α σοι

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, Δ
η τις οὐ

— — — — —
σα λευ θη σε ται

P Δι
εν σε ως η μας τη πα λαιχριστος ε πα νορ θω ω

— — — — —
σαι θε λων σταυ ρω προσπηγνυται και τα φω τε θειται ον

— — — — —
μν ρο φο ροι γν ναι αι κεςμε τα δα κρυ ων ζη του ου

— — — — —
ον σαι θρη νου σαι ε λεγον οι μοι Σω τηρ των α παν

— — — — —
των πως κα α τε δε ξω τα φω ω οι κη σαι οι κη σας δε θε

— — — — —
λων πως ε κλα πης πως με τε τε θης ποι ος δε το πος

— — — — —
το σον ζω η φο ρον κα τε κρυ ν ψε σω μα α λλα Δε ε

— — — — —
σπο τα ως ν πε σχου η μιν εμ φα νη θι και παν σον αφ

— — — — —
η μων τον ο δνρ μον τω αν δα κρυ ων θρη νου σαις δε αν

— — — — —
ταις αγ γε λος προς αν τα α ας απ ε βο η σε των θρη

— — — — —
νων παν σα με ναι τοις Α πο στο λοις ει πα τε ο τι α

— — — — —
νε στη ο Κυ ρι ος τω κο σμω δω ρου με νος ι λα σμον και

— — — — —
το με γα ε λε ος

Στίχ. γ. Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε,

Δ εις μα κρο

ο τῇ τα η με ρων Δ

Σ Δι ταυ ρω θεις ως η βου λη θης χριστε και τον θα να

τον τῇ τα φη σου ου σκυλευ σας θεις τρι η με ρος α νε στης

ως θε ος με τα δο ξης τω κο ο ο σμωδω ρου με

νος α τε λευ τη τον ζω ην και το με γα ε λε

ος θ

Δόξα. Τοῦ Τριώδιου.

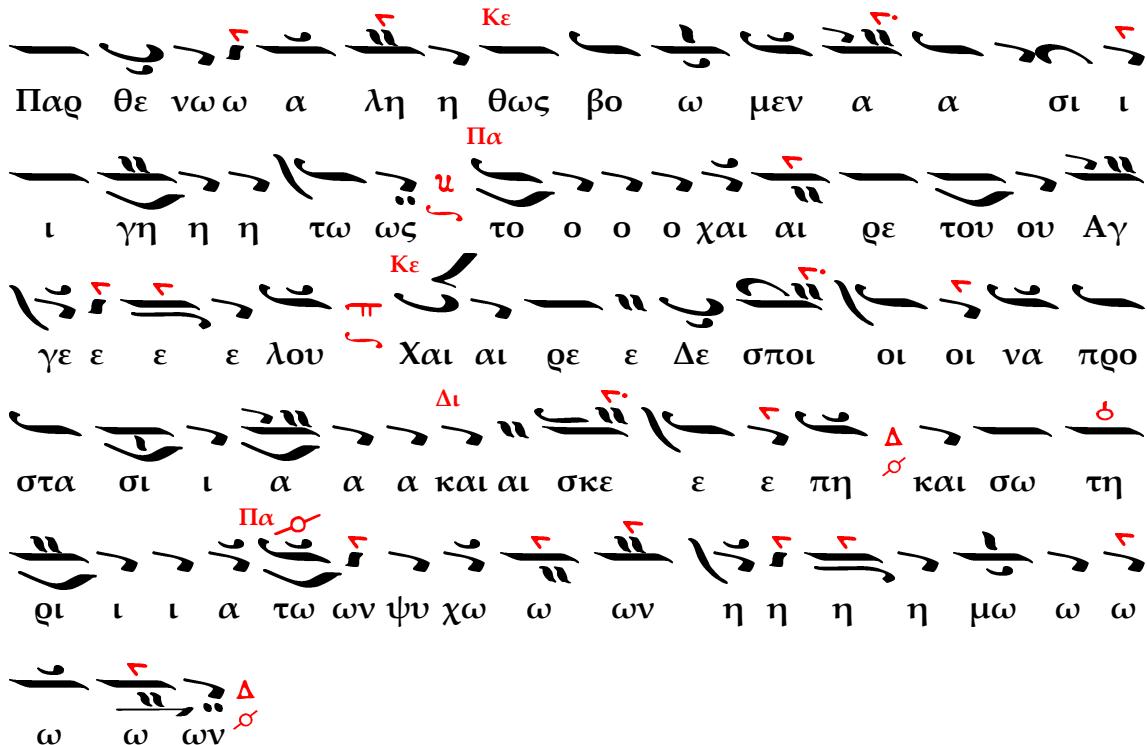
Ἄχος πα πα

Δ Πα ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι νι ω Δ και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Τ Πα ης πα τρι κης δω ρε ε ας Δ δι α σκορ πι
ι σα α ας το ον πλου ου ου τον Δ α λο γοις συ νε
ε βο ο σκο μην Δ ο τα α λας κτη η νε ε ε
σι π και της αν των ο ρε γο ο με ε νος τρο ο
φης Δ ε λι μωτ τον μη η χο ο ορ τα ζο ο με ε ε

ε νος **π** αλλ υ πο στρε ε ψας προς τον ευ σπλα α
 αγ χνο ο ον Πα τε ε ρα **κε** **υ** κρα αν γα α α α ζω συ
 νν δα α κρυ ν ν ν σι **Δ** δε ξαι με ως μι σθι ι ον προ
Nη **Πα** σπι ι πτο ον τα **ρ** τη φι λαν θρω πι ι α σου ου και σω ω
 ω σο ο ο ον με **π**
K **Πα** αι νν ν ν νν και αι αι α α ει **ρ** και εις
 τδ 8 85 αι αι ω ω νας **Δ** των αι ω ω ω
 νων α α α μην **π**

O **Πα** ποι η της και Λυ τρω τη ης μου ου Πα να α
 γνε ε **Δ** **Πα** χρι στο ος ο κυ ν ρι ι ι ος **π** εκ
 της σης νη δν ο ος προ ο ο ε ελ θων ε με
 ε εν δν σα α α α με ε ε ε νος **ρ** της πρω ω
 ω η ην κα τα α α ρας τον Α δα αμ η η η λευ θε
 ε ρω ω ω ω σε **π** δι ο σοι Πα α να α γνε
 ως του ου Θε ε ε ου ου ου Μη η τρι ι ι τε **Δ** και

**Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως ἢ
Ωδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)**

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὅρμα σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὁφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῇ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῇ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Άμήν.

Καὶ φάλλονται τὰ ἀπολυτίκια.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἔχος πᾶς Δι Θ

A γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα
το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του
ν πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην
ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
σοι οι

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἔχος πᾶς Δι Θ

O την εν λο γη με νην κα λε σας σου ου Μη τε ρα
ηλ θες ε πι το πα θος ε κου σι α βου λη λαμψας εν τω
σταυρω α να ζη τη σαι θε λων τον Α δαμ λε γων
τοις Α γγελοις συγ χα α ρη τε μοι ο τι εν ρε θη η
α πο λο με νηδραχμη ο παν τα σο φως οι κο νο μη

σας δο ξα σοι οι οι

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ο προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος· Σοφία.

Ο ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ο ιερεύς·

Ο ὡν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο ιερεύς· Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ο ιερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ιερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχρόντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπιουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων

ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἰάννης, τοῦ ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο λαός: Ἀμήν.

* * * *